

Zašumi!

Zašumi, zadivljeni les mi!
kot mladost si, kot radostna leta,
razorji, razvriskaj otožni mir pesmi,
ki te v hramu zelenem prepleta.

V skalah nad brezdni gnezdi, vrešči
rod orlov in jastrebov, groma odmev
vihra po prepadih, nebeške moči
se bijejo, lijejo v svoboden spev.

Zrasi, les, kakor vihra tuleča —
ponosno zamajaj vrhove!
Zabliskaj v grobe se, zarja rdeča,
in zdrami slepe, mrtve robove!

Pismo Maji.

Zdrava v majski roži, lepa Maja!
Ves zamišljen sem v tvoj mladi stas;
tiha mi ljubezen v srcu diha,
hrepenenje hodi k tebi v vas!

Ko gre solnce za škrlatni zastor,
zvezde se veselo zableste,
ko zapreš kot lilija se nežna,
zvezde solzne bisere rose.

V vonju rož po žametu prihaja
noč, iz črnih je vijol natkan
plašč njen, pridi! Do nebes polnočnih
cvete rdeči, žarki tulipan.

Kdaj na grudi, v rožnem lesku valujoče,
se ti zgrudim v koprneč objem?
Kdaj bo noč razkošja plamenela?
Piši mi, kaj misliš ti o tem!